

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

4.2.2014

B7-0144/2014

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Syrii
(2014/2531(RSP))

Isabelle Durant, Tarja Cronberg, Nikos Chrysogelos, Raül Romeva i Rueda, Margrete Auken, Jean Lambert, Judith Sargentini, Ulrike Lunacek, Malika Benarab-Attou, Jean-Paul Besset, Hélène Flautre
w imieniu grupy Verts/ALE

RE\1018023PL.doc

PE527.344v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0144/2014

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Syrii
(2014/2531(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii,
  - uwzględniając konkluzje Rady UE do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii, w tym konkluzje z dnia 20 stycznia 2014 r.,
  - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton w sprawie sytuacji w Syrii,
  - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Syrii, w tym rezolucję z dnia 27 września 2013 r. w sprawie zniszczenia syryjskiej broni chemicznej (S/RES/2118(2013)),
  - uwzględniając komunikat końcowy grupy działania na rzecz Syrii (komunikat genewski) z dnia 30 czerwca 2012 r.,
  - uwzględniając rezolucje Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie Syrii, w tym rezolucję z dnia 24 września 2013 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw człowieka i sytuacji humanitarnej w Syryjskiej Republice Arabskiej (A/HRC/24/L.38),
  - uwzględniając 6. sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ONZ w sprawie Syrii z dnia 11 września 2013 r.,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz międzynarodowe instrumenty praw człowieka i prawa humanitarne, których Syria jest stroną,
  - uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. oraz dodatkowe protokoły do nich, protokół genewski z 1925 r. oraz konwencję o broni chemicznej z 1993 r.,
  - uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że trzy lata po rozpoczęciu konfliktu w Syrii dramatyczna sytuacja w zakresie praw człowieka, sytuacja humanitarna oraz sytuacja w zakresie bezpieczeństwa wciąż ulegają pogorszeniu; mając na uwadze, że syryjskie siły rządowe nadal używają brutalnej siły wobec ludności cywilnej; mając również na uwadze – choć na mniejszą skalę – doniesienia o łamaniu praw człowieka i prawa humanitarne przez siły opozycyjne; mając na uwadze nasilający się ekstremizm religijny i przemoc na tle wyznaniowym, a także obecne doniesienia, według których znacznie zwiększyła się liczba radykalnych grup islamistycznych, do których należą również obywatele UE; mając na uwadze, że wydaje się, iż konfrontacja militarna utknęła w martwym punkcie, oraz że mało prawdopodobne jest, by któraś z walczących stron miała się wycofać lub

poddać;

- B. mając na uwadze, że według szacunków od początku konfliktu zginęło 130 000 ludzi, w ogromnej większości cywilów; mając na uwadze, że według szacunkowych danych ONZ 9 mln ludzi padło ofiarą przemocy i potrzebuje pomocy humanitarnej, 6,5 mln zostało przesiedlonych wewnątrz kraju, a 2,3 mln szukało schronienia za granicą;
- C. mając na uwadze, że władze syryjskie nadal nakładają surowe restrykcje na dostawy pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że reżim syryjski nadal celowo odcina całym społeczeństwom dostęp do żywności, wody, energii elektrycznej i środków medycznych;
- D. mając na uwadze, że wielu działaczy społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka, intelektualistów, dziennikarzy i pracowników służby zdrowia jest prześladowanych, aresztowanych, torturowanych lub porywanych przez reżim syryjski, a coraz częściej także przez grupy rebeliantów; mając na uwadze, że laureatka Nagrody Sacharowa z 2011 r. Razan Zajtuna została uprowadzona wraz z mężem i innymi obrońcami praw człowieka w Damaszku w grudniu 2013 r., a ich los pozostaje nieznanym;
- E. mając na uwadze, że trwająca przemoc dramatycznie zagraża stabilizacji krajów sąsiednich, zwłaszcza ze względu na masowe ucieczki uchodźców; mając na uwadze, że kraje te same stoją przed ogromnymi wyzwaniami wewnętrznymi, przy czym szczególnie zagrożone są Liban i Jordania;
- F. mając na uwadze, że konflikt szczególnie dotknął grupę 560 000 uchodźców palestyńskich w Syrii; mając na uwadze, że 20 000 Palestyńczyków w obłożonym obozie dla uchodźców Jarmuk na obrzeżach Damaszku jest narażonych na masowe cierpienia, a według doniesień 57 osób zmarło z głodu;
- G. mając na uwadze, że pomoc humanitarna UE dla Syrii i krajów sąsiednich sięgnęła łącznie 1,1 mld EUR; mając na uwadze, że apele ONZ o zakończenie kryzysu w Syrii wciąż pozostają bez odzewu; mając na uwadze, że 0,6% syryjskich uchodźców zostało przesiedlonych do Unii Europejskiej;
- H. mając na uwadze, że dnia 22 stycznia 2014 r. w następstwie intensywnej starania społeczności międzynarodowej rozpoczęła się druga konferencja genewska w sprawie Syrii, której podstawą jest komunikat genewski z czerwca 2012 r.; mając na uwadze, że opozycję syryjską reprezentuje Narodowa Koalicja Syryjskich Sił Rewolucyjnych i Opozycyjnych, podczas gdy niektóre grupy rebelianckie, takie jak Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie (ISIL) i Front Obrony Ludności Lewantu, nie są reprezentowane; mając na uwadze, że Partia Jedności Demokratycznej (PYD), która kontroluje tzw. zachodni Kurdystan, również nie jest reprezentowana; mając na uwadze wycofanie zaproszenia dla Iranu do udziału w tej konferencji;
- I. mając na uwadze, że pierwsza runda rozmów drugiej konferencji genewskiej, w której mediatorem był wspólny przedstawiciel ONZ i Ligi Arabskiej Lakhdar Brahimi, przebiegała w napiętej atmosferze, a jej głównym tematem były przemiany polityczne oraz rola prezydenta Baszara al-Assada w tym procesie; mając na uwadze, że

stwierdzono pewien stopień porozumienia o lokalnym zawieszeniu broni w celu umożliwienia dostępu pracownikom humanitarnym, natomiast nie odnotowano znaczących postępów, jeżeli chodzi o oblężone miasto Hims; mając na uwadze, że kolejna runda rozmów została zapowiedziana na 10 lutego 2014 r.;

- J. mając na uwadze, że w komunikacie genewskim wezwano do utworzenia rządu tymczasowego, który „mógłby obejmować członków obecnego rządu [syryjskiego], opozycji oraz innych grup i który powstałby za obopólną zgodą”;
  - K. mając na uwadze, że od momentu rozpoczęcia rozmów genewskich siły rządowe nie przerwały ofensywy wojskowej, obejmującej zmasowane ataki lotnicze, w których zginęło wielu cywilów w mieście Aleppo;
  - L. mając na uwadze, że rząd syryjski zgodził się na usunięcie i zniszczenie syryjskiej broni chemicznej pod kontrolą Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) do dnia 30 czerwca 2014 r.; mając na uwadze, że do tej pory tylko 4,1% ogółu zapasów wysłano do zniszczenia poza krajem; mając na uwadze, że zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 z dnia 27 września 2013 r. niespełnienie tych warunków może spowodować wprowadzenie środków przewidzianych w rozdziale VII Karty Narodów Zjednoczonych;
1. pozostaje głęboko zaniepokojony wstrząsającymi rozmiarami ludzkiego cierpienia i śmierci w konflikcie syryjskim; ponownie potępia ciągle zbrodnicze ataki reżimu syryjskiego wymierzone we własnych obywateli, które doprowadziły do największego od dziesięcioleci kryzysu humanitarnego i poważnej destabilizacji całego regionu;
  2. potępia kontynuowanie przez rząd syryjski ofensywy wojskowej przeciwko cywilom oraz wzywa UE i partnerów biorących udział w drugiej konferencji genewskiej, by w ramach procesu genewskiego wynegocjowali natychmiastowe zawieszenie broni, tak aby umożliwić prowadzenie negocjacji;
  3. potępia poważne, systematyczne i powszechne łamanie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez reżim syryjski i związane z nim bojówki, w tym egzekucje pozasądowe, arbitralne zatrzymania, wymuszone zaginięcia, tortury, przemoc seksualną i masowe burzenie domów;
  4. potępia wszelkie przypadki pogwałcenia prawa humanitarnego i prawa dotyczącego praw człowieka popełniane przez zbrojne siły rebelianckie; wyraża zaniepokojenie nasilającym się ekstremizmem religijnym, podsycanym przez toczący się konflikt i zaangażowanie zewnętrzne; ostrzega przed poważnym ryzykiem skutków tego zjawiska dla regionu i poza nim, w tym dla UE;
  5. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie drugiej konferencji genewskiej w sprawie Syrii w dniu 22 stycznia oraz pochwała wysiłki specjalnego wysłannika ONZ Lakhdara Brahimiego na rzecz nawiązania pierwszych, bezpośrednich stosunków między walczącymi stronami; wzywa strony konfliktu w Syrii, a w szczególności rząd, do wzięcia historycznej odpowiedzialności za zakończenie konfliktu oraz do zawarcia trudnych kompromisów, które są niezbędne do uformowania tymczasowego rządu posiadającego pełnię uprawnień;

6. nie ma złudzeń co do skali istniejących wyzwań, jednak uważa, że nie ma alternatywy dla politycznego i demokratycznego rozwiązania tego konfliktu, które powinno przewidywać kulturową, etniczną i religijną różnorodność Syrii; wyraża nadzieję, że rozmowy genewskie zapoczątkują proces, który ostatecznie doprowadzi do przemian zmierzających do pokojowej, demokratycznej i pluralistycznej przyszłości społeczeństwa syryjskiego;
7. wspiera działania służące budowie zaufania, które mogą istotnie złagodzić trudną sytuację społeczeństwa w obliczu braku rozwiązania podstawowych kwestii politycznych; wzywa negocjujące strony do pilnego osiągnięcia porozumienia w kwestiach zawieszenia broni, dostępu dla pomocy humanitarnej, dostaw pomocy humanitarnej i zwolnienia więźniów politycznych; w związku z tym podkreśla, że wywieranie presji na reżim syryjski, by ustąpił w tych kwestiach, jest również zadaniem Rosji i Iranu;
8. wzywa wszystkie umiarkowane syryjskie siły opozycyjne w kraju i poza nim, by przewyciężyły wewnętrzne podziały i konstruktywnie zaangażowały się w negocjacje;
9. wzywa wszystkie podmioty międzynarodowe do rzeczywistego wspierania procesu genewskiego w tym kluczowym momencie; ubolewa nad wycofaniem zaproszenia dla Iranu do udziału w rozmowach genewskich; wzywa główne siły w regionie, zwłaszcza Arabię Saudyjską i Iran, by odrzuciły postawę bezczynności i aktywnie zaangażowały się w proces deeskalacji; domaga się natychmiastowego wstrzymania wszelkich dostaw broni oraz wsparcia logistycznego i finansowego dla reżimu syryjskiego i grup rebeliantów odpowiedzialnych za łamanie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;
10. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla demokratycznych sił w opozycji syryjskiej, ułatwienia dialogu i wspólnego podejścia we wspieraniu rozmów genewskich z innymi podmiotami międzynarodowymi, zwłaszcza z Rosją, Iranem i Ligą Arabską;
11. wzywa do dokonania oceny znaczenia reakcji społeczności międzynarodowej – w szczególności Unii Europejskiej – na rozwój wydarzeń w Syrii od wybuchu powstania ludowego, tak aby wyciągnąć wnioski na przyszłość;
12. jest przekonany, że jeżeli sprawcy poważnych przestępstw popełnionych w czasie konfliktu nie zostaną pociągnięci do odpowiedzialności, osiągnięcie trwałego pokoju w Syrii nie będzie możliwe; wzywa negocjujące strony do zadbania o to, by zwalczanie bezkarności stanowiło integralną część wszelkiego końcowego porozumienia; w szczególności podkreśla, że ważne jest wprowadzenie kompleksowych mechanizmów sprawiedliwości okresu przejściowego oraz przeprowadzenie reformy aparatu bezpieczeństwa, a także wykluczenie jakichkolwiek postanowień o amnestii;
13. ponawia swój apel o przekazanie sprawy dotyczącej sytuacji w Syrii do Międzynarodowego Trybunału Karnego; ubolewa, że UE nie podjęła działań w celu wsparcia tej inicjatywy, i wzywa Radę oraz wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do podjęcia namacalnych działań w tym kierunku;

14. zdecydowanie wspiera prace niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ds. Syrii; wzywa wszystkie zaangażowane podmioty, by uważnie monitorowały przypadki naruszenia praw człowieka i gromadziły wszelkie dowody, tak aby umożliwić pociągnięcie sprawców do pełnej odpowiedzialności i zapewnić sprawiedliwość w Syrii po ustąpieniu al-Assada;
15. podkreśla, że należy zwolnić wszystkich więźniów politycznych, a także przetrzymywanych w areszcie działaczy społeczeństwa obywatelskiego, pracowników humanitarnych i dziennikarzy, oraz zapewnić dostęp niezależnym obserwatorom do wszystkich miejsc przetrzymywania; wyraża głębokie zaniepokojenie losem laureatki Nagrody Sacharowa z 2011 r. Razan Zajtuny oraz wzywa do utworzenia międzyinstytucjonalnej grupy działania UE w celu koordynacji wysiłków na rzecz jej uwolnienia;
16. wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na trudną sytuację ludności palestyńskiej dotkniętej konfliktem; wzywa darczyńców do szczodrego wspierania wysiłków podejmowanych przez Agencję Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie; potępia ekstremalne warunki, jakie panują w obozie dla uchodźców palestyńskich Jarmuk, i apeluje do władz syryjskich o podjęcie natychmiastowych działań w celu umożliwienia dostępu dla pomocy humanitarnej oraz dotarcia z pomocą do głodujących ludzi;
17. ponownie wyraża poparcie dla pokojowego zniszczenia syryjskiej broni chemicznej w ramach OPCW; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na bezpieczny dla środowiska przebieg tego procesu oraz zagospodarowanie odpadów; podkreśla potrzebę przejrzystości, informowania i zaangażowania ze strony krajowych i regionalnych władz w regionach, w których dojdzie do tego procesu, w razie wypadku lub nieskuteczności zastosowanej metody; nalega, aby władze syryjskie przestrzegały ustalonego harmonogramu, i wzywa syryjską opozycję, by konstruktywnie przyczyniła się do tego procesu; przypomina, że należy zorganizować – wielokrotnie przekładaną – konferencję helsińską w sprawie utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia;
18. pozostaje głęboko zaniepokojony skutkami przedłużającej się i coraz liczniejszej obecności syryjskich uchodźców w krajach ościennych, zwłaszcza w Jordanii, Libanie i Turcji; zachęca Komisję i państwa członkowskie, by w dalszym ciągu udzielały znacznej pomocy humanitarnej ludności dotkniętej konfliktem w Syrii, szczególnie w krajach sąsiednich; ubolewa z powodu znikomej liczby uchodźców przesiedlonych do UE i wzywa państwa członkowskie do wykazania większej odpowiedzialności, szczególnie przez wzmocnienie zdolności w zakresie ochrony;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, specjalnemu wysłannikowi ONZ i Ligi Państw Arabskich do Syrii oraz rządowi i parlamentowi Syrii.